

[Arne Bjerregaard]

bredde, vil en sådan negativ krusning let give en konstant afbøjning af opgangslinjen.

Enhver begyndelse er svær. Vi mener, at begyndelsen klart er gjort til en ændring af den økonomiske politik, så vi har fået en positiv økonomisk udvikling. Denne vanskelighed er overvundet. Men endnu sværere vil det være at fastholde det, som er påbegyndt, for det skal fastholdes ikke i 1 år eller i 2 år, men i 10 år. Det kræver politisk styrke, og derfor er det af væsentlig betydning, om socialdemokratiet omsider tør kere sig lidt mere om statens ve og vel og ikke blot om socialdemokratiets ve og vel.

Når jeg kigger på de økonomiske opstillinger og derefter opstiller simulanser – selv om man ikke er økonom af uddannelse, kan man godt tegne nogle simulanser – må jeg notere, at vel er vi nået et pænt stykke ad vejen, men hvis vi skal opnå balance og afdrage på vores gæld inden for en 20-årig periode, er man nødt til at turde sige nogle ting i dag og i de næste 10 år, og det kræver politisk bredde, det kræver politisk styrke, og det kræver et vist sammenhold i dette ting. Lad mig nævne, hvad jeg klart mener er nødvendigt i fremtidens økonomiske politik ud fra kristeligt folkepartis betragtning.

For det første er der ikke plads for nogen forbrugsudvidelse generelt. Der er ingen godbidder til den væsentligste del af parcelhusfolket eller tilskud til lejerfolket. Der er ingen plads for generelle reallønssstigninger. Der er ikke plads for større udvidelse af det private forbrug. Der er ikke plads til, at halvdelen af Danmarks befolkning i ugevis hvert halve år farter kloden rundt på bekostning af den øvrige halvdel. Der er ikke plads til, at husstande, specielt med to høje indkomster, kan opretholde deres nuværende næsten herremandstilværelse ved at bruge de svageste grupper som skjold. Der er ingen plads for et skattesystem, der på nogen måde gør det muligt at unddrage sig sin del af bidraget til velstandssamfundet på et lavere niveau. Det er, hvad man må tage hensyn til i al fald i dette tiår og et stykke ind i det næste tiår.

Så vil man selvfølgelig spørge, om der dog ikke er plads til noget som helst. Hertil kan jeg selvfølgelig sige som gammel skolemand, grundtvigianer, om man vil: der er stadig væk plads til at tage den støvede højskolesangbog ned fra hylden for i et bedre fremtidigt fællesskab – uden statstilskud – at synge

»Et jævnt og muntert, virksomt liv«. Men mere end jævnt på det økonomiske plan er der ikke basis for. Hvis man nøjedes med det, var det i grunden slet ikke så galt.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg bemærkede, at undervisningsministeren kun havde plads til meditation og højskolesangbog og salmesang, og hr. Arne Bjerregaard har altså kun plads til højskolesangbogen. Det bliver ringere og ringere for de borgerlige partier.

Men bortset herfra mærkede jeg mig også, at der altså heller ikke hos hr. Arne Bjerregaard var plads til et samarbejde mellem socialistisk folkeparti og socialdemokratiet, og det var nok med glæde, at hr. Arne Bjerregaard konstaterede det. Jeg synes, at hr. Arne Bjerregaard skulle afholde sig fra at spå om, hvordan det vil gå med samarbejdet mellem socialistisk folkeparti og socialdemokratiet. Vi skal nok finde ud af det, når tiden kommer, og jeg håber og tror på, at den kommer snart.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må indrømme, at jeg blev dybt rørt, da jeg hørte, hvad hr. Arne Bjerregaard sagde der ikke var plads til, for det var egentlig mange af de ting, som der burde være plads til i vores samfund.

Men så kan jeg da oplyse over for hr. Arne Bjerregaard, at hvad der er plads til, det er, at denne regerings ministre rejser som aldrig før. Det er der stadig væk plads til, og det synes jeg er særdeles anstødeligt, når man fra kristeligt folkepartis side kan stå og omtale, hvad der ikke er plads til.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Fru Ingerlise Koefoed mente ikke, jeg skulle blande mig i, hvordan forholdet var imellem socialdemokratiet og SF. Selvfølgelig skal jeg heller ikke det, men jeg må bare oplyse fru Ingerlise Koefoed om, at jeg altid har været historisk interesseret. Jeg mener, man kan lære noget af historien, og derfor har jeg altid ønsket, at det skulle bibeholdes som fag i skolen, så det er mig en glæde, at